

סדר ברכת האילנות

(לפני שיברך טוב לומר "לשם יחוד" זה שהובא ב"לשון חכמים" חלק א':)

לשם יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, לחדא שם אות יו"ד אות ה"א באות נא"ו אות ה"א, בחדא שלים בשם כלישראל, ובשם כלהנפשות, רוחות ונשמות, המתחיים אל שרשי נפשנו רוחנו ונשמתנו ומלבושיהם והקרובים להם, שמקלות אצילות בריאה יצירה עשיה, ומכלפריטי אצילות בריאה יצירה עשיה, הרי אנחנו מוכנים ומזמנים לקיים מצות הברכה שתקנו חכמים ז"ל על ראית אילני דמלבלבי, ויעלה לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, קאלו פגנו בכלהפגנות הראויות לנו בברכה הזאת וסודותיה, ותהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה זו, לברר ולהעלות על דה פלינצוצי הקדשה המערבים בצומח, וכלנפשות, רוחות ונשמות, המקוללות בו. ואתה האל במדת טובך, ובחסדך הגדול תאיר להם באור פניך, ותשלם ברוך ותקוים. ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות הברכה הזאת אשר נברך יקיים בנו מאמר: "ראה ריח בני פריח שדה אשר ברכו יהוה", ונקבל שפע עשר הברכות, ככתוב: "ויתרלך האלהים מטל השמים (חכמה) ומשמני הארץ (בינה), ורב דגן (דעת) ותירש (חסד): יעבדוך עמים (גבורה) וישתחוו לך לאמים (תפארת) הנה גביר (נצח) לאחיד (הוד) וישתחוו לך בני אמה (יסוד), ארריך ארור ומברכיך ברוך" (מלכות): יהי לרצון אמריפי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה דינו כוננה עלינו, ומעשה דינו כוננהו:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות, להנות בהם בני אדם:

(ואחר הברכה יאמרו בקשה זו:)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכלמצות התלויות בארץ אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ נחלי מים, עננת ויהמות יצאים בפקעה ובקרה: ארץ חטה ושערה ונפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש", באשר צויתנו בתורתך עלידי משה עבדך: אגא יהוה, למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו וקיים לנו אתהדבר אשר הבטחתנו עלידי משה עבדך: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ ביולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש אתבציר ובציר ישיג אתזרע, ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם": וקיים בנו אתהדבר אשר הבטחתנו עלידי ישעיה נביאך: "ביום ההוא צמח יהוה לצבי ולקבוצ, ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל": ונאמר: "ובנו בתים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פריהם": וקיים בנו אשר הבטחתנו עלידי עמוס נביאך: "הנה מים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרד ענבים במשך הזרע, והטיפו הקרים עסיס וכלהגבעות תתמוגגנה: ושבתי אתשבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו אתינים, ועשו גנות ואכלו אתפריהם": וקיים בנו אשר הבטחתנו עלידי יחזקאל נביאך: "והרבותי אתפרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועלהנחל יעלה עלשפתו מזה ומזה כלעצמאכל לאיבול עלהו ולאיתם פרוי לחדשיו יבכר פי מימיו מןהמקדש הפה יוצאים, והיה פרוי למאכל ועלהו לתרופה":

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כבתחלה, כונן ביתמקדשך על מכוננו, הראנו בבנינו, שמחנו בתקונו, והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם, ולוים לדוכנם, לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגוייהם. ושם יעלה ונראה ונשתחוה לפניך, בשלש פעמי רגלנו בכלשנה ושנה, ככתוב: "שלוש פעמים בשנה נראה כלזכורך אתפני יהוה אלהיך במקום אשר בחר, בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא נראה אתפני יהוה ריקם: איש כמתנת דו, כברפת יהוה אלהיך אשר נתתך":

ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על פלימעשיך, בהר ציון משפן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, ככתוב בדברי קדשך: "מלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללויה":

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יהוה גלד: עמדות היו רגלינו, בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה, כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטייה עדות לישראל, להזות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים, ישליו אהבך: יהישלום בחילך, שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך: למען ביתיהוה אלהינו, אבקשה טוב לך: